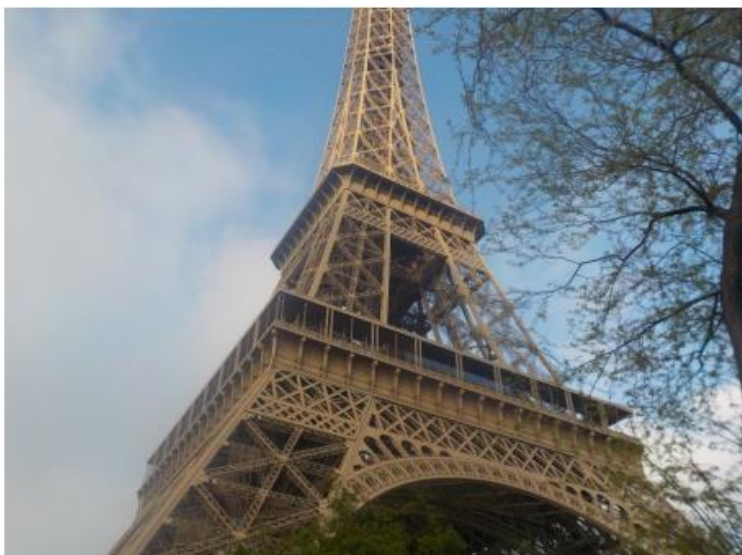

ZŠ Skálova: Trip do Paříže

Ve středu 12. dubna se naše expedice na oslavu 25 let od otevření Disneyland Parku vydala směrem Paříž. Navštívili jsme spoustu památek, jako jsou Eiffelova věž, Montmartre, bazilika Sacré-Coeur, Vítězný oblouk, Invalidovna, Tuilerijské zahrady, Louvre, Notre Dame a spoustu dalších.

Eiffelova věž

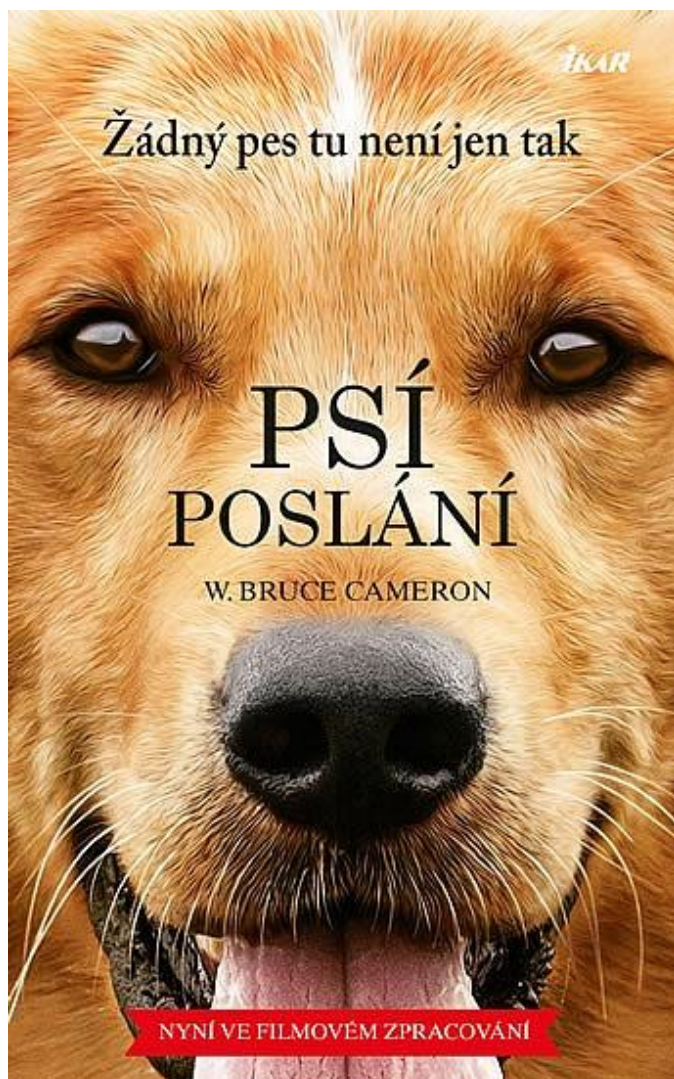
Na Eiffelovu věž jsme se těšili asi nejvíce. Byl poměrně jasný den, a tak byl výhled z druhého patra Eiffelovky nádherný...

Disneyland Park

Jelikož Disneyland Park slavil 25 let od svého otevření, nesměli jsme u toho chybět. Všechny atrakce byly úžasné a parádně jsme si je užili.

Všechny fotky fotil Petr Koudela z 6. B, za což mu děkujeme... :)

NIKOLA BOTOŠOVÁ, ZŠ Skálova

Recenze knihy: Psí poslání (W. Bruce Cameron)

„Žádný pes tu není jen tak.“ Tímto heslem se řídí celá kniha Psí poslání. Knížka se točí kolem psa, který se narodí několikrát: Poprvé jako bezejmenné štěně, které společně se svými dvěma bratry a sestrou zkoumá okolí své nory. Tento život však nemá dlouhého trvání. Poté se znovu narodí jako neposedný retrívr po boku osmiletého Ethana. Když se narodí znovu, má jedinou touhu: znovu spatřit Ethana...

Úryvek z knížky: „Zatímco matka se hrbila strachy a drápy se snažila udržet rovnováhu, my s Rychlíkem jsme přecházeli sem a tam a zvědavě zkoumali okolí. Rychlík se dokonce pokoušel označkovat rohy, ale pokaždé, když zvedl nohu, dodávka poskočila a on upadl. Jednou přitom vrazil do matky a vysloužil si tím bleskurychlý štípanec. Znechuceně jsem se na něj podíval. Cožpak nevidí, že je maminka nešťastná?“

Tato dobrodružná kniha mě doslova vtáhla do děje a nutila mě číst dál. Těm, co je čtení moc neláká, bych doporučila film, který mohou od 26. ledna vidět v kinech. Jediné, co bych knize vytkla, je to, že má moc stran.

Hodnotím: 3,5 z 5 hvězdiček

NIKOLA BOTOŠOVÁ, ZŠ Skálava

Recenze cestovatelské show Gruzie a Arménie

V Městské knihovně Antonína Marka představili na konci dubna své promítání dva vysokoškolští studenti přírodních věd z Mladé Boleslavi: Jakub Růžička (23) a Jakub Štenc (21). Provedli nás měsícem, který loni v létě strávili s batohy pěším průzkumem dvou pozapomenutých zakavkazských států...

Nejsou to jen nudná fakta o dvou státech za hranicí Evropy. Kluci je doplňují vtipnými vsuvkami a historkami. Dozvěděli jsme se skvělé a záživné informace, například „prší tam tak tři až čtyři dny za měsíc“ nebo „krajinou protékají řeky velké asi jako naše Vltava“. Objevovat Gruzii a Arménii jsme mohli díky jejich krásným fotkám. Viděli jsme jak moderní města, tak historické památky. Rozhodně stojí za to si o obou státech něco přečíst nebo si prohlédnout nějaké pořady na internetu. Příroda je tam ještě dost neporušená a památky o několik staletí starší než u nás. V osmnácti sebrat stan a pas a vyrazit za dobrodružstvím, to by bylo něco. Jak ale oba cestovatelé říkali, země to nejsou nebezpečné. Nejhorší, co se může turistovi stát, je setkání v horách s medvědem nebo ovčáckým psem, kteří jsou tam prý velcí jako větší poníci.

Někdy si mluvčí nebyli jisti a z jejich projevu je cítit tréma, ale vždy to zvládli, nejdéle s třísekundovými pauzami. Přeci jen postavit se před sál lidí a mluvit není tak snadné. Přeji klukům hodně štěstí na dalších cestách a doufám, že přijedou do Turnova s novými zážitky.

PAVEL PUŠ, ZŠ Žižkova

Dánskem se zastávkami v Německu

V dubnu to byl rok, co jsem navštívila krásně zelenou placatou zemi na severu. Proč zrovna Dánsko? To je tak – malá rada – využívejte kontaktů na kamarády, kteří jsou zrovna na studiích či stážích v zahraničí a máte o poznávací výlety vystaráno. S mojí holčičí partou z dob gymplu jsme takto už dřív objevily Londýn, Švédsko a Švýcarsko.

Jedna z děvčat v naší čtyřce, Hanka, studuje v dánském městě Alborgu vysokou školu. Navštívit ji bylo v plánu a k realizaci došlo ve chvíli, kdy jsem na internetu narazila na super akci na jízdenky od autobusové společnosti Flix Bus. (Pro praktiky: Celé jízdné stálo jen 1000 Kč za osobu, a to čtete dál, co všechno jsme cestou viděly. + Sledujte na netu podobné akce! Nechte si z cestovatelských serverů posílat info o akčních letenkách/jízdenkách!)

Během první noci nás autobus dovezl do německého přístavního města Hamburku. (Ano, odtud pochází hamburger.) Sice byl slunečný den, ale tam neskutečně, ale fakt ohromně fičelo. Couraly jsme uličkami a mezi městskými kanály, až jsme došly k druhému největšímu evropskému přístavu. Svůj úsek s přístupem k moři zde má i Česká republika, příslušné místo se nám ale v obřím přístavu nepodařilo najít. Za pár drobných eur si naše parta pořídila celodenní jízdenku na městskou dopravu, a tak jsme se vozily po fakt širokém Labi loďmi, které slouží jako MHD.

V noci nás další linkový autobus převezl do Kodaně, kde jsme se ráno na krásném vlakovém nádraží (trochu podobném tomu z Harryho Pottera) setkaly s naší Hankou. Ubytovaly jsme se v levném, přesto pěkném hostelu, a vyrazily na prohlídku města. V Kodani je plno upravených parků a paláců. Dánsko má svou královskou rodinu, která žije v jednom z nich. Před královským palácem jsme viděly výměnu stráží, zábavný a důstojný ceremoniál. Zahřály jsme se ve sklenících botanické zahrady a nakoukly do několika protestantských kostelů. Na kraji města sedí v moři slavná socha Andersenovy pohádkové postavy, malé mořské víly. Je u ní stále narváno a nejde moc hezky vyfotit. V centru města je však mnoho jiných objektů k obdivování, třeba malebné kanály se zakotvenými loďkami a spoustou hospůdek v pestrobarevných domcích. Abychom v Kodani nevynechaly nic důležitého, kromě knižního průvodce jsme se přes internet přihlásily na tzv. free guided tour, tedy procházku s průvodcem, která nemá pevnou sazbu – na závěr ho sami ohodnotíte za jeho výkon podle svého uvážení. Nás – skupinu asi třiceti rozličných cizinců – provázel mladý Kanaďan, který přišel do Dánska také studovat.

Co nás dál v Kodani lákalo, byla Christiania. Je to vlastně malá republika uvnitř města, v níž se fakt dějí věci. Takové hipísácké doupe – uličky, parky, domky, chatky, hospůdky, stánky, ale i škola. V Christianii je legální – na rozdíl od zbytku Dánska – prodávat a kouřit trávu (nic jiného!). U jednoduchých stánků postávali drsní namakaní chlápci s šátky přes obličej, aby je nebylo poznat, a na pultech měli sáčky se svým zbožím. Platila zde jasná pravidla: Zákaz focení a zákaz běhání. Ovšem musím říct, že čaj v místní kavárně byl prima a hezčí záchody jsem v Dánsku neviděla.

Nejen hlavní město jsme procouraly. Jednou jsme si koupily celodenní jízdenku na vlak a objely jsme kus ostrova, na němž Kodaň leží. Dojely jsme k překrásnému zámku Frederiksborg, který jako by patřil do pohádky. Jestli jsou někdy prohlídky zámků nuda, tak o tomto se to rozhodně říct nedalo. Všechno bylo úplně jiné, než jak jsme zvyklí v Čechách: barevná výzdoba místností, honosnost sálů, výhledy do krajiny... Dál nás vláček vezl příjemnými lesíky, které sváděly k houbaření. My však chtěly jiný úlovek. Vystoupily jsme v nejsevernějším přímořském městěčku ostrova a šly si smočit nohy do moře (v zimních bundách za obdobného vichru jako v Hamburku), a to vlastně hned do dvou moří, neboť jsme se právě nacházely někde v místech, kde se podle map mísí Severní moře s Baltským.

Po koupeli jsme zaútočily na rybářský krámk a já poprvé v životě, po dlouhém boji se škeblí, snědla jako jediná odvážná ústřici. To, že je to zvířátko živé, mi naštěstí holky řekly, až když jsem polkla...

Poslední zastávkou ten den byl ohromný hrad vystupující do moře – slavný hrad „Elsinor“, ten, v němž podle Shakespearovy hry žil princ Hamlet. Na jeho nádvoří nás uvítal ochočený labuťák, který se nechal krmit z ruky, ale jen od nás. Na britskou turistku začal výhružně mávat křídly, zatímco nás nechal fotit si s ním selfička.

Jeden z největších dojmů, který mi zůstal: V Kodani a v celém Dánsku bylo uklizeno. Měli bychom tam pořádat hromadné exkurze, že to jde udržovat na ulicích pořádek, který dokresluje pohodovou atmosféru.

Hanku jsme opět posadily na vlak do jejího Alborgu a my nastoupily cestu domů. Do Dánska jel autobus přes moře po mostě, nazpět nás posadili na trajekt. Abychom cestu zpět jen tak neproseděly v buse, vzaly jsme to se zastávkou v Berlíně (což byla i podmínka levné jízdenky). Byla to sice rychlovka, ale viděly jsme to hlavní: vysílač, památník obětí holocaustu (rozsáhlý park, ovšem místo keřů samé šedočerné kvádry), Braniborskou bránu, hotel Adlon a budovu Říšského sněmu.

Byly to čtyři dny absolutně nabitě poznáváním všemi smysly. Byla nám sice zima, ale stálo to za to! Dánsko si při příští příležitosti nenechám ujít, jen spíš zvolím k návštěvě léto. A kdy tam pojedete vy?

BÁRA HAVLÁTOVÁ, Informační centrum pro mládež

Májová pohodička

Pokud nejste zrovna maturant, tak jste se těšili na začátek května stejně jako já. Dva prodloužené víkendy, majálesy a lásky čas. Za co však můžeme tomuto všemu vděčit? V květnu máme totiž rovnou dva svátky a některé májové tradice, které začínají už pár stovek let zpátky.

Jako první přichází magická noc, která nás do toho všeho přináší, otevírá jeskyně a ovlivňuje dobrou úrodu, ano kupodivu 30. dubna není pouze o pálení čarodějnic. Teda spíše se nepálil přímo čarodějnice. Tento svátek sahá až daleko k pohanům, kteří kolem Velikonoc pálili Moranu-smrtku nebo jí topili ve vodě. Mělo jim to odvalit zimu, přinést štěstí a hodně plodnosti, aby měli také co jíst. Když zůstaneme u dobré úrody, přesně v tuto noc se oslavuje u křesťanů svátek svaté Valburgy, která je její patronkou a pálení ohně je pro ni znamením očisty. Spojení s čarodějnictvím pochází nejspíše až pouze z lidských pověr, které tvrdily, že tento den se slétají všechny čarodějnice na svůj sabat a na ochranu od nich ten den všichni

zapalovali oheň. Náhoda či ne, tento den ale někdo opravdu sabat slaví a to jsou satanisté, pro které je tento den nejvýznamnějším v roce, jelikož je přesně mezi rovnodenností a slunovratem a všechny osoby by se měly radovat. Takže vlastně ať jste kdokoli a věříte v cokoli, určitě si v tomto dni něco najdete, přinejmenším aspoň to půjdete oslavit opečením špekáčků u vatry.

Když se vzbudíte na další den, hned je další důvod, co oslavovat, a to hned několikrát! Jelikož tyto dva dny jsou svátky plodnosti, 1. máj je takřka český Valentýn, co ještě neztratil své kouzlo. Polibek pod rozkvetlou třešní pro dívku znamenal krásu po celý další rok a mohl znamenat blízkou svatbu. Také určitě, když projíždíte přes vesnice, vidíte všude stát májky, jaký ale mají význam? Malinké májky dělali chlapci jako vyznání lásky své milé. Pokud jich však měla více, bylo jeho kolem tam udržet jen tu svou. Májky na vesnicích si pak kradli obce navzájem, kdo o ni v noci přišel, byl potupen.

Určitě vám vrtá hlavou, to je sice hezké, ale proč máme v tento den státní svátek? Ne není to z tohoto důvodu. Slaví se totiž den práce. Tento svátek se saví teprve 127 let a přichází z Ameriky, kde se 1. až 4. května konala stávka dělníků za 8 hodinou pracovní dobu, která vyústila úmrtím několika policajtů a popravou 8 dělníků. Paradoxní věc je, že sama Amerika tento den jako svátek práce neslaví. Je to však nejvíce pohlcený svátek komunistickou propagandou, tudíž je jeden z nejméně oblíbených v České Republice.

Květen je také měsíc vzpomínek na další, ne úplně hezké věci. Souvisejí totiž s koncem 2. světové války. Říkáte si, proč smutné, když se chýlilo ke konci. Konalo se tehdy Květnové povstání českého lidu, kdy se Česko chtělo oddělit od Třetí říše a začalo proti nim demonstrovat, vzbudilo to velký masakr a vybombardování několika českých měst a vesnic. Jako vzpomínku na oběti, které statečně v tyto dny bojovali, je státní svátek 8. května.

Tak jsme si dali chvilku historie, a aspoň už víte, proč se příště těšit na květen, co oslavovat a na co vzpomínat.

SÁRA ŠIMKOVÁ, SUPŠ a VOŠ Špéra

Rozhovor se sedmnáctiletým předsedou

Určitě už jste někdy slyšeli o tom, že existují parlamenty mládeže a Turnov je jedním z těch vyvolených měst, které ho má také. Nebýt jeho, tak tu náš časopis ani není. Co jiného se v něm ale asi tak může dít? Přesně na to jsme se zeptali odborníka – předsedy Parlamentu mládeže města Turnova (PMMT) Lukáše Moudrého, studenta GYTU, který nám odpověděl na pár našich otázek.

1. Jak bys popsal váš parlament?

PMMT bych popsal jako skupinu mladých lidí, co chtějí něco změnit, vylepšit, nebojí se říct svůj názor a není jim jedno dění ve městě.

2. Co se v něm většinou děje? Co většinou probíráte?

Každé naše jednání má určité téma, kterým se zabýváme, většinou tyto témata vznikají na minulých zasedáních. Mezi témata patřil právě nově vznikající časopis Compost nebo prevenční akce „Nebud' blbá!“. Poté probíráme věci, které zazněly na komisi Zdravého města, a problémy na školách, které řeší jejich školní parlamenty.

3. Jak často se scházíte?

Scházíme se jednou za měsíc.

4. Kdo se ho může účastnit?

Naše zasedání jsou veřejná, může se ho zúčastnit kdokoliv.

5. Jak se do něj člověk může dostat?

Dostat se k nám může člověk tak, že je nominován jeho školou, každou základní a střední školu zastupují tři zástupci.

6. Jak ty ses dostal k PMMT ?

Já jsem se dostal do PMMT začátkem tohoto školního roku, naši škoře chyběli zástupci a já jsem byl osloven, jestli bych ji nechtěl zastupovat. Já jsem to přijal, protože to je skvělá zkušenost a zajímám se o komunální politiku.

7. Může člověk něco měnit, ovlivnit tím, že je v PMMT?

Ano, může něco ovlivnit. Je to například účast v projektu participativního rozpočtu, kde jsme navrhovali rozmístění popelnic na tetrapak. Momentálně řešíme odvrácení zrušení bufetu na GYTU nebo sponzorování Majálesu.

8. Spolupracujete také s městem?

Ano, s městem spolupracujeme, především paní místostarostkou Petrou Houškovou, která je zodpovědná za komisi Zdravého města. Město nám například finančně pomůže s kampaní „Nebud' blbá!“, za což mu děkujeme.

9. Několikrát si tady zmiňoval projekt „Nebud' blbá!“, o čem tento projekt je?

Je to projekt, kdy vytvoříme a vylepíme plakáty, o tom, že nemají mladiství přidávat na sociální sítě polonahé nebo nahé fotky. Součástí kampaně bude také program pro školy, na němž spolupracujeme s Městskou policií a divadelníky z gymnázia.

Tak doufám, že jsme takto vyřešili pro vás jednu ze spousty záhad, a jestli chcete vědět více, tak se můžete podívat na parlamentní web pmmmt.cz.

SÁRA ŠIMKOVÁ, SUPŠ a VOŠ Špéra

Posedlost

Co je to pravá posedlost?
To je pocit v srdci,
nemít vášně dost,
cítit každý krok našeho činění jako správný,
bez výčitek,
cítit se spokojený se sebou,
a nemyslet na problémy žádný,
je to okamžik kdy nás nic jiného nevzruší,
než klid a naše činy pro duši,
tolik energie,
že nejdeme ani spát,
protože to co nás nezabije,
můžem žít napořád,
i když naší vášeň nyní nikdo neslyší,
musíme zvážit priority,
a dát jí na tu nejvyšší,
nic nemůže být důležitější než náš cíl,
nic není hned,
ale může být klidně o rok dýl,
kdo se nepřestane věnovat se svým snům,
jednou dojde až na konec,
vstříc těm naplněným dnům,
těm dnům vnitřního štěstí,
pojdme teď spolu obejmout vesmír.

Narození

Dítě malé,
dítě nevinné,
kukadla modré,
Koukají jakby ne,
Na svět, na první tváře,
Na ruce mám pět,
Piš to do slabikáře,
Až budu mluvit, to bude šrumeč,
Od rána do večera nebude konec,
Na nočník sednu,
dál už se nehnu,
Řvát „Mamí a tatí, mám žízeň,“
Nejprve radost a potom vaši přízeň,
Až mě vychováte, tak se vám odvděčím,
Péčí i ve stáří, však vy víte čím,
Jsem dítě kvítko prý zvláštní,
Plné skrytých emocí a vášní.

Jakub Dokulil, náhodný kolemjdoucí

Se slovníkem lásky ve světě

Tož když máme ten květen, měsíc samovznícené lásky, zopakujme si pár frází v jazycích, které láskou přímo číší...

Francouzsky

Lásko mého života **Amour de ma vie**

Má láska k tobě je věčná **Mon amour pour toi est éternel**

Když už něco načnete, musíte to dokončit (vlastně „Otevřené víno se musí vypít“)

Quand le vin est tiré, il faut le boire

Můžeme si zatančit/Smím prosit? **Voulez-vous danser avec moi?**

Vymýšlet si (doslovně „vyprávět saláty“) **Raconter des salades**

Podívejme se! Hledme! **Voyons!**

Brzy na viděnou **À bientôt**

Něco na pobavení: <https://www.youtube.com/watch?v=HzBet47iku4>

Hale & Pace: Language of love

Italsky

Jak jsi krásná! **Comme sei bella!**

Chybíš mi **Mi manchi**

Kolik to stojí? **Quanta costa?**

Jezdit na černo/proklouznout **Fare il portoghese**

Ubalit si (cigaretu) **Rollarsi una canna**

Chce se mi močit **Mi scappa la pipì**

Kašlu na to **Non me ne frega un cazzo**

Láska je samička od nejlepšího přítele člověka **Amores Perros**

Španělsky

Mám tě rád **Me gustas tu**

Házet perly sviním (tedy spíš sedmikrásky) **Echar margaritas a los cerdos**

Cestovat za oceán (překročit louži) **Cruzar el charco**

Poslat někoho na čerstvý vzduch **Mandarle a tomar viento fresco**

Nesahej na mě! **¡Quítame las manos de encima!**

Omotat si někoho kolem prstu **Meterse a alguien en el bolsillo**

Jsem vegetarián/ka **Soy vegetariano/a** (když musíte, tak musíte)

Dáš si něco k pití/Chceš dnes zajít na večeři? **¿Quieres tomar algo/Quieres ir a cenar hoy?**

JAN HOUBA KAHOUN, SUPŠ a VOŠ Špéra

Kouzla na jaro a léto

Květen je nejen čas lásky, ale i magie. Už jen to, jak se příroda probouzí ke světu, je kouzlo. Také se blíží letní slunovrat, svátek Letnic, filipojakubská noc... Pojdme si zkusit pár jednoduchých kouzel, která zvládne každý.

Finance? Hm, hodily by se. Každý čtvrtek si zapalte zelenou svíčku a noste na ruce, kterou píšete, zelenou bavlnku.

Ochrana domácnosti? Ke vchodu si pověste hlavičku česneku. Pomůže to nejen proti negativním silám, ale i proti nezcizkým hostům.

Nejlepší párty ve městě? Před tím, než vyrazíte v pátek večer ven, nasype si do bot skořici. Zavede vás na večírky s nejhustší zábavou, na které se jen tak nezapomene.

Ten pravý? Ta pravá? Hledáte-li lásku, palte růžové a bílé svíčky!

Úspěšné vysvědčení? Noste na ruce, kterou píšete, žlutou bavlnku, palte žlutou svíčku, noste u sebe citrín nebo doma šířte rozmarýnovou vůni z aromalampy.

Tyto tipy jsou převzaty z knihy Bílá magie – Kouzla pro každý den (Ileana Abrevová, Knižní klub 2009) a vyzkoušeny na vlastní kůži.

BÁRA HAVLATOVÁ, Informační centrum pro mládež

Soutěže a ankety pro čtenáře

V každém čísle vám budeme zasílat jednu soutěžní otázku a jednu jen tak pro zajímavost. Pokud na soutěžní otázku odpovíte správně, můžete vyhrát nějakou hezkou odměnu.

Své odpovědi nám zasílejte na email: compost.casopis@gmail.com

Otázka do ankety:

Co si myslíte o cenách mobilních tarifů?

Otázka do soutěže:

Napište název a využití věci na této fotce:

Chceš se i ty stát součástí našeho týmu? Nebo jednou za čas nám poslat tvůj výtvar, báseň či video? Ozvi se nám na email: compost.casopis@gmail.com

